

Ár 2026, fimmtudaginn 28. maí, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Pétur Örn Sverrisson formaður, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson, Fura Sóley Hjálmarsdóttir og Magnús Fannar Sigurhansson.

Fyrir er tekið **mál nr. 7/2024**:

Málskotsaðili M
gegn
Fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 17. apríl 2024, með kvörtun sóknaraðila, dags. 17. mars 2024. Með tölvupósti nefndarinnar 18. apríl 2024 var kvörtunin send varnaraðila og varnaraðila gefinn kostur á að tjá sig um kvörtunina og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dags. 27. maí 2024. Var bréfið sent sóknaraðila, með tölvupósti nefndarinnar sama dag, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust frá sóknaraðila með tölvupósti dags. 18. júní 2024. Með tölvupósti nefndarinnar sama dag var varnaraðila veittur kostur á að gera athugasemdir við bréf sóknaraðila og bárust athugasemdir varnaraðila með bréfi dags. 22. júlí 2024.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 6. nóvember 2025, 8. janúar 2026, 29. janúar 2026, 26. mars 2026 og 28. maí 2026.

II.

Málsatvik.

Að sögn sóknaraðila samþykkti hún innskráningu óviðkomandi tækis inn á aðgang sinn í smáforrit (app) varnaraðila 3. október 2023. Henni hafi borist tilkynning um auðkenningu með rafrænum skilríkjum sem hún hafi samþykkt með sterkri sannvottun. Tilkynningunni hafi fylgt skilaboðin: „I approve authentication and payment with „varnaraðili“. Ath code 1276“. Með þessari auðkenningu hafi sóknaraðili staðfest öryggi símtækisins „Samsung a22x“ og heimilað því aðgang að appinu. Þremur dögum síðar hafi þriðji aðili notað símtæki sitt til að sækja um lán í nafni sóknaraðila, án hennar vitneskju. Áður en sóknaraðili hafi áttað sig á svikunum hafi yfirdráttarlánið og öll inneign sóknaraðila verið millifærð á óþekktan reikning í tveimur millifærslum, samtals að fjárhæð 750.000 krónur.

Sóknaraðili kveðst hafa fengið endurgreiddar 278.030 krónur frá Indó banka þegar upp hafi komist um svikin. Sóknaraðili hafi lagt fram endurkröfu hjá varnaraðila 6. október 2023 og tilkynnt málið til lögreglu sama dag. Endurkröfubeiðni sóknaraðila hafi verið

hafnað af varnaraðila 10. janúar 2023 á þeim grunni að sóknaraðili hefði heimilað innskráningu hins óviðkomandi símtekis og samþykkt að það gæti framkvæmt aðgerðir á reikningi sóknaraðila.

III. Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að stofnsamningur um yfirdráttarheimild á reikningi sóknaraðila 6. október 2023 að fjárhæð 500.000 krónur, verði felldur niður sem óskuldbindandi gagnvart sóknaraðila og reikningurinn færður í þá stöðu sem hann var í áður en lánið var tekið.

Að sögn sóknaraðila gerði hún sér ekki grein fyrir því samþykki sem hún veitti þegar hún notaði rafræn skilríki sín og heimilaði innskráningu óviðkomandi símtekis á aðgang sinn í app varnaraðila. Tilkynning varnaraðila sem komið hafi upp á skjáinn hjá henni hafi verið afar stutt, óskýr og á ensku. Tilkynningin hafi ekki verið vistuð í síma sóknaraðila heldur aðeins birst á skjánum í skotstund og horfið um leið og auðkenningin hafi verið samþykkt. Auðvelt hafi verið að misskilja efni skilaboðanna og sóknaraðili hafi með engum hætti áttað sig á því hvað þau fælu í sér. Þannig telur sóknaraðili ótækt að halda því fram að sóknaraðili hafi veitt samþykki sitt fyrir innskráningu hins óviðkomandi símtekis í app varnaraðila eða heimilað því að millifæra þaðan fjárhæðir.

Sóknaraðili kveður framangreindan misskilning hafa leitt til þess að þriðji aðili hafi fengið aðgang að þeim aðgerðum sem hægt sé að framkvæma í appi varnaraðila með sannvottun í símtæki. Sóknaraðili leggur áherslu á að engar af þeim sannvottunarleiðum séu með rafrænum skilríkjum og að lánssamningurinn hafi því ekki verið undirritaður eða samþykktur með slíkum hætti. Nýverið hafi varnaraðili gert umtalsverðar breytingar á aðferðarfræðinni þegar ný tæki eru samþykkt í appið. Nú berist bæði smáskilaboð og tölvupóstur með mun ítarlegri texta og lýsingum en í tilfelli sóknaraðila. Varnaraðili hafi því bersýnilega ekki talið aðferðina sem viðhöfð var í tilfelli sóknaraðila nægilega örugga.

Sóknaraðili bendir á að grundvallarskilyrði þess að lán sé skuldbindandi fyrir lántaka sé að lántaki hafi sannarlega tekið umrætt lán og samþykkt viðkomandi lánaskilmála. Lánssamningur sé löggerningur sem þurfi að vera framkvæmdur af þeim sem sannarlega ætlar sér að taka lánið, nýta fjármunina og greiða þá til baka í samræmi við þann samning og skilmála sem hann samþykkir. Í tilfelli sóknaraðila eigi ekkert af þessum skilyrðum við. Þvert á móti hafi þriðji aðili sótt um lánið án vitneskju sóknaraðila, skilmálar þess ekki verið samþykktir af sóknaraðila og sóknaraðili einskis notið af andvirði lánsins.

Sóknaraðili telur mega jafna atvikum málsins við fölsun. Fölsun sé sterk ógildingarástæða að lögum hvort sem viðtakandi löggernings er í góðri trú eða ekki. Þar með beri varnaraðila að fella umræddan stofnsamning um yfirdrátt úr gildi. Hvað varðar almenna skilmála varnaraðila gildi þeir ekki umfram almennar reglur samningaréttar. Þeir feli ekki í sér nokkuð sem líkja megi við umboð vegna lántöku eins og varnaraðili hafi haldið fram í rökstuðningi fyrir höfnun á erindi sóknaraðila. Umboð sé löggerningur sem þurfi að vera skýr um þær heimildir sem umboðsveitandi veitir umboðshafa og vera veitt af vilja og ásetningi. Ekkert í gögnum málsins bendi til þess

að sóknaraðili hafi ætlað sér að veita þriðja aðila umboð til þess að framkvæma löggerninga fyrir sína hönd.

Í viðbótarathugasemdum sóknaraðila kemur fram að í málinu sé ekki deilt um framkvæmd laga nr. 114/2021 um greiðsluþjónustu. Þar með stoði lítið fyrir varnaraðila að vísa til þeirra laga um gildi þess löggernings sem málið varðar. Við lántökuna hafi appi bankans ekki verið beitt sem tæki til greiðslumiðlunar í skilningi 75. gr. áðurnefndra laga. Lántaka sé ekki greiðsluþjónusta og því hafi ekki verið um að ræða samþykki fyrir henni í skilningi 2. mgr. 65. gr. sömu laga.

Sóknaraðili vísar til þess að fölsun sé metin út frá ætlan þess sem hefði átt að standa að löggerningnum sjálfum. Ætlan eða vitneskja bankans hafi ekki áhrif þar á enda sé um að ræða sterka mótbáru vegna framkvæmdar löggernings. Gera verði þá lágmarkskröfu til varnaraðila að hann geti staðfest að lífkenni tilheyri í raun viðskiptavininum hans. Það sé ekki raunin í þessu máli og því sé um galla í ferlum og kerfum bankans að ræða. Þá hafi einfaldari leiðir varnaraðila til samþykktar á löggerningum ekki áhrif á gildi löggernings sem framkvæmdur er af þriðja aðila. Um sé að ræða gáleysi af hálfu varnaraðila enda geti hann ekki vitað að sá sem framkvæmir tiltekna lántöku sé viðskiptavinur bankans. Varnaraðili geti ekki haldið því fram að hann hefði talið umrætt lán samþykkt af sóknaraðila enda hafi varnaraðili ekki haft nokkra hugmynd um það í svo gölluðu ferli.

Sóknaraðili kveðst aldrei hafa veitt umboð til lántöku eða millifærslna og bendir á að skilmálar varnaraðila geti ekki bætt þar úr. Skilgreining á stórkostlegu gáleysi í skilmálum varnaraðila feli ekki í sér skilgreiningu þess að lögum. Hvergi í skilmálum varnaraðila sé gerð krafa til viðskiptavina að kynna sér valkvætt efni á vef bankans. Þannig hafi það ekkert gildi í málinu. Loks bendir sóknaraðili á að undanþáguákvæði 3.1. gr. skilmála varnaraðila sé samið einhliða af bankanum. Með þeim geti varnaraðili ekki fírr sig ábyrgð á fölsuðum löggerningum.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað. Varnaraðili vísar til þess að krafa sóknaraðila byggji á því að hún hafi ekki tekið umrætt yfirdráttarlán og beri því ekki skylda til að greiða það. Varnaraðili mótmælir þessu og bendir á að sóknaraðili hafi samþykkt öryggi símtækisins „Samsung a22x“ með rafrænum skilríkjum sínum. Þannig hafi sóknaraðili heimilað að tekið yrði notað til þess að skrá sig inn í app hennar hjá varnaraðila. Þremur dögum síðar hafi umrætt tæki verið notað til þess að óska eftir 500.000 króna yfirdráttarheimild. Þegar varnaraðili hafi samþykkt beiðnina hafi samtals 750.000 krónur verið millifærðar af reikningi sóknaraðila. Því sé ljóst að sóknaraðili, eða aðili sem sóknaraðili hafi veitt leyfi til að framkvæma millifærslur fyrir sína hönd, hafi samþykkt yfirdráttarlánið og millifærslurnar. Sóknaraðili sé þannig bundin af þeim og beri skyldu til að greiða yfirdráttarlánið.

Varnaraðili mótmælir því að tilkynningin um að sóknaraðili væri að samþykkja nýtt tæki inn í app varnaraðila hafi verið óskýr og að þau hafi ekki verið nema skotstund á síma sóknaraðila. Skilaboðin hafi ekki horfið fyrr en að sóknaraðili hafi lokað þeim. Þó skilaboðin hafi verið stutt hafi þau verið auðskilin og skýr og sóknaraðili ekki getað misskilið efni þeirra. Sóknaraðili hafi því ekki veitt samþykki með rafrænum skilríkjum

í umrætt sinn vegna misskilnings. Það sé á ábyrgð sóknaraðila að lesa vel yfir skilaboð áður en hún samþykkir þau með rafrænum skilríkjum sínum. Varnaraðili hafnar því að bankinn hafi ekki talið tilkynninguna sem send var sóknaraðila nægjanlega örugga og því hafi bankinn nú bætt við texta skilaboðanna og sendi jafnframt tölvupóst sama efnis.

Varnaraðili vísar til 2.9. tölul. almennra viðskiptaskilmála varnaraðila sem gilda í viðskiptum bankans og sóknaraðila. Þar vari varnaraðili viðskiptavini sína við fölskum skilaboðum og svikum. Hafi sóknaraðili samþykkt nýtt tæki og heimilað því aðgang að appinu sínu vegna misskilnings sé um stórfellt gáleysi sóknaraðila að ræða og því verði sóknaraðili að bera tjón sitt sjálf. Á vef bankans sé jafnframt að finna ítarlega umfjöllun um app varnaraðila. Gera megir þá kröfu til sóknaraðila að kynna sér það efni áður en hún setti upp appið í símanum sínum. Varnaraðili bendir á að með appi varnaraðila sé verið að gera bankaviðskipti stafræn, einföld og fljótleg í samræmi við kröfur viðskiptavina. Í tilviki sóknaraðila hafi hún valið lífkenni símtækis sem auðkenningarleið og hafi sú leið verið notuð af þeim aðila sem framkvæmdi umræddar sannvottanir.

Varnaraðili vísar til þess að sóknaraðili standi í skuld við varnaraðila. Yfirdráttarlánið hafi verið tekið með samþykki sóknaraðila. Því megir gera ráð fyrir að sóknaraðili hafi á einhvern hátt notið andvirði lánsins. Það sé þó ekki skilyrði lántöku að lántaki njóti andvirði þess enda sé það á valdi lántaka hverju sinni hvernig hann ráðstafar láninu. Ekki séu til staðar lagaskilyrði til að fella niður yfirdráttarheimild sóknaraðila jafnvel þó sóknaraðili hafi í engu notið andvirðis lánsins.

Varnaraðili vísar til þess að í 2.5. tölul. viðskiptaskilmála bankans komi m.a. fram að viðskiptavinur geri samninga við bankann og staðfesti samþykki sitt m.a. með rafrænni undirskrift, með rafrænu samþykki t.d. í netbanka, í appi eða á vef bankans, með beiðni eða samþykki í síma eða með öðrum samskiptamiðli, allt eftir eðli skuldbindingarinnar hverju sinni í samræmi við kröfur bankans. Í 3.1. tölul. komi m.a. fram að eftir að viðskiptavinur hefur skráð sig inn í netbankann sé hann ábyrgur fyrir og bundinn af öllum aðgerðum sem framkvæmdar eru í netbankanum. Bankinn beri ekki ábyrgð á tjóni sem hlýst af því að þriðji aðili fær aðgang að netbanka/appi, t.d. á grundvelli falskra skilaboða eða aðgang að upplýsingum tengdum greiðslumiðli. Jafnframt teljist umræddar færslur heimilaðar í skilningi 2. mgr. 65. gr. laga nr. 114/2021 um greiðslubjónustu. Þar með sé ljóst að ekki hafi skort heimild sóknaraðila fyrir umsókn um yfirdráttarlán eða millifærslu af reikningum hennar.

Varnaraðili mótmælir því að jafna megir atvikum málsins við fölsun. Sönnunarbyrði um að umræddur löggerningur hafi verið falsaður hvíli á sóknaraðila en sóknaraðili hafi ekki lagt fram nein gögn því til sönnunar. Varnaraðili skilji málatilbúnað sóknaraðila þannig að sóknaraðili telji nafn sitt hafa verið falsað undir yfirdráttarsamninginn, en svo sé ekki. Þar sem sótt hafi verið um lánið með samþykktu tæki hafi varnaraðili mátt treysta því að tækið væri í eigu sóknaraðila eða aðila sem hún hefði veitt umboð eða aðgang að appinu. Varnaraðili bendir á að um fölsun sé að ræða þegar þriðji maður skrifar nafn annars manns á skjal. Skilyrði sé að þolandi fölsunar hafi enga aðkomu haft að undirrituninni. Í máli þessu hafi sóknaraðili samþykkt að undirritun með umræddu tæki væri sambærileg undirritun eða samþykki sóknaraðila. Hefði undirritunin verið gerð af ósamþykktu tæki væri aftur á móti um fölsun að ræða.

Varnaraðili vísar til 75. gr. laga nr. 114/2021 um greiðsluþjónustu og telur ljóst að sóknaraðili hafi ekki gætt að persónubundnum öryggisþáttum sínum með því að samþykkja nýtt tæki til auðkenningar og greiðslu með lífkenni eiganda þess símtækis. Þannig sé ljóst að sóknaraðili hafi ekki farið að ákvæðum 75. gr. áðurnefndra laga, sbr. og 3.1. kafla viðskiptaskilmála varnaraðila. Sóknaraðili hafi sýnt af sér stórfellt gáleysi og því beri hún ein ábyrgð á tjóni sínu.

Í viðbótarathugasemdum sínum ítrekar varnaraðili afstöðu sína um að gera megri þá kröfu til sóknaraðila að hafa kynnt sér umfjöllun um app varnaraðila á vef bankans. Vanræksla sóknaraðila þar á leysi hana ekki undan ábyrgð. Sóknaraðili hafi veitt þriðja aðila umboð til að framkvæma aðgerðir á aðgangi sínum í appi varnaraðila. Því hafi samþykkt á yfirdráttarheimildinni ekki verið fölsun á nafni sóknaraðila og þar með verið innan efni umboðsins sem sóknaraðili hafi veitt.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur máls þessa lýtur að því hvort sóknaraðili sé bundinn af yfirdráttarheimild sem stofnuð var 6. október 2023 eða hvort líta beri svo á að umræddur löggerningur sé óskuldbindandi gagnvart sóknaraðila. Um yfirdráttarheimilidina fer sem lánssamning skv. 5. gr. laga nr. 33/2013, um neytendalán, en við mat á skuldbindingargildi hennar verður jafnframt litið til almennra reglna samningsaréttar um samþykki og umboð, sbr. lög nr. 7/1936, um samningagerð, umboð og ógilda löggerninga.

Óumdeilt er að sóknaraðili samþykkti 3. október 2023, með rafrænum skilríkjum, að nýju tæki yrði veittur aðgangur að smáforriti varnaraðila sem gerði sóknaraðila kleift að stunda bankaviðskipti rafrænt. Fyrir liggur að tilkynning sem birtist sóknaraðila í tengslum við það samþykki var stutt og almenns eðlis og laut að samþykki á nýju tæki til auðkenningar og greiðslna. Eftir að tilkynningin hvarf af skjá sóknaraðila bárust honum ekki frekari upplýsingar um umfang, eðli eða afleiðingar þess samþykkis.

Premur dögum síðar var umrætt tæki notað til að stofna yfirdráttarheimild og framkvæma millifærslur af reikningi sóknaraðila. Liggur fyrir að þær aðgerðir voru framkvæmdar af þriðja aðila án vitneskju eða samþykkis sóknaraðila.

Úrskurðarnefndin telur að úrlausn málsins ráðist ekki af ákvæðum laga nr. 114/2021 um greiðsluþjónustu, enda varðar ágreiningurinn gildi lánssamnings samkvæmt 5. gr. laga nr. 33/2013, um neytendalán en ekki greiðslufyrirmæli í skilningi laga nr. 114/2021. Mat á því hvort háttsemi sóknaraðila hinn 3. október 2023 feli í sér stórfellt gáleysi er í ekki meginþáttur í niðurstöðu málsins. Úrskurðarnefndin er þeirrar skoðunar að eins og atvik eru í máli þessi sé ótvírætt að sóknaraðili hafi sýnt af sér gáleysi með því að samþykkja aðgang nýs tækis að smáforriti.

Við úrlausn málsins verður að líta til þess hvort háttsemi sóknaraðila 3. október 2023, uppfylli kröfu 12. gr. laga nr. 33/2013 um samþykki neytenda að sjálfum lánssamningnum og hins vegar hvort sóknaraðili hafi með sama hætti veitt þriðja aðila umboð til að stofna til lánssamnings eða veitt almennt umboð til allra bankaviðskipta. Að mati nefndarinnar fól umrædd tilkynning sem varnaraðili sendi sóknaraðila hinn 3. október 2023 hvorki í sér nægilega skýra afmörkun á heimildum né uppfyllti hún þær

kröfur sem almennt eru gerðar til umboðs, m.a. um skýrleika og afmörkun heimildar umboðsmanns.

Í þessu sambandi verður jafnframt að líta til þess að röksemd varnaraðila um að sóknaraðili hafi með samþykki sínu veitt þriðja aðila umboð til að stofna til lánsamnings fær hvorki stoð í eigin skilmálum varnaraðila né almennum reglum um umboð. Samkvæmt ákvæðum skilmála varnaraðila er gert ráð fyrir því að umboð sé skýrt afmarkað og að umboðsmaður geri grein fyrir sér gagnvart varnaraðila með sambærilegum hætti og viðskiptavinur sjálfur. Þá verður ráðið af skilmálunum að umboðsmaður skuldbindi viðskiptavin með eigin samþykki eða undirritun. Fær það stoð í 10. gr. laga nr. 7/1936 sem mælir fyrir um að löggerningur skapi aðeins rétt og skyldu fyrir umbjóðanda ef umboðsmaður gerir hann í nafni umbjóðanda og innan takmarka umboðs síns.

Ekki verður séð að tilgreind skilyrði úr almennum skilmálum varnaraðila hafi verið uppfyllt í máli þessu. Sú tilkynning sem sóknaraðili samþykkti hinn 3. október 2023 fól hvorki í sér tilgreiningu á því að verið væri að veita umboð til gerð lánsamnings, heimild til að ráðstafa lánsfé né afmörkun á umfangi slíks umboðs. Þá liggur ekki fyrir að sá aðili sem framkvæmdi lántökuna hafi auðkennt sig gagnvart varnaraðila sem umboðsmaður eða að varnaraðili hafi sannreynt deili hans með þeim hætti sem varnaraðili gerir kröfu um samkvæmt eigin skilmálum.

Verður því ekki fallist á að umboð hafi stofnast á grundvelli framangreinds samþykkis.

Þá verður að taka afstöðu til þess hvort lántakan sjálf hafi verið samþykkt af sóknaraðila með öðrum hætti. Fyrir liggur að ekki fór fram sérstök rafræn undirritun eða staðfesting með rafrænum skilríkjum við stofnun yfirdráttarheimildarinnar og ekkert bendir til þess að sóknaraðila hafi á því stigi verið birt skýr og ótvíræð yfirlýsing um að sóknaraðili væri að samþykkja tiltekinn lánsamning að fjárhæð 500.000 kr. Lántaka telst almennt til löggernings sem krefst skýrs og ótvíræðs samþykkis þess aðila sem skuldbindur sig.

Við þær aðstæður sem hér eru uppi þar sem þriðji aðili hefur, án vitneskju sóknaraðila, nýtt sér aðgang að smáforriti varnaraðila til að stofna til lánsamnings, verður ekki talið að skilyrðum 12. gr. laga nr. 33/2013 hafi verið fullnægt með þeim hætti að sóknaraðili hafi samþykkt umþráttan lánsamning.

Sóknaraðili hefur byggt á því að atvik málsins jafngildi fölsun. Þótt nefndin telji ekki þörf á að taka afstöðu til þess hvort um fölsun í þröngum skilningi hafi verið að ræða, liggur fyrir að umræddur löggerningur var framkvæmdur af þriðja aðila án vilja eða vitundar sóknaraðila. Samkvæmt almennum reglum samningaréttar getur slíkur löggerningur ekki talist bindandi fyrir þann sem ekki veitti viljayfirlýsinguna. Lítur nefndin einnig til þess að varnaraðili er í stöðu til þess að krefjast þess að lánasamningar af þeim toga sem hér um ræðir sé ávallt undirritaðir með rafrænum skilríkjum eða samþykktur af neytanda sem er auðkenndur rafrænt gagnvart viðskiptakerfi lánveitanda. Slík krafa um rafræna undirritun eða auðkenningu við gerð samnings tefur framgang rafrænna lánsviðskipta ekki meira en svo að hún getur ekki talist óhófleg í ljósi þeirra hagsmuna sem í húfi eru.

Þá verður ekki fallist á að skilmálar varnaraðila eða almennar reglur um ábyrgð viðskiptavina á aðgangi að rafrænum þjónustum geti leitt til þess að sóknaraðili teljist bundinn af láNSSamningi sem hann hefur hvorki samþykkt né notið ávinnings af.

Samkvæmt 4. gr. laga nr. 33/2013 er ekki heimilt að semja um eða bera fyrir sig kjör sem eru neytanda óhagstæðari en leiðir af lögunum. Skilmálar varnaraðila geta því hvorki leyst af hólmi kröfur 12. gr. sömu laga um samþykki að láNSSamningi né breytt mati á því hvort gild viljayfirlýsing eða umboð hafi verið fyrir hendi.

Með hliðsjón af framangreindu verður að líta svo á að umræddur láNSSamningur sé óskuldbindandi fyrir sóknaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Fallist er á kröfu sóknaraðila M á hendur varnaraðila F. Varnaraðila er gert að fella niður stofnsamning um yfirdráttarheimild á reikningi sóknaraðila sem stofnað var til 6. október 2023 að fjárhæð 500.000 krónur og haga uppgjöri við sóknaraðila þannig að hún verði fjárhaglega eins sett og ef yfirdráttarlánið hefði ekki verið veitt og ráðstöfun lánsfjárins hefði ekki farið fram.

Reykjavík, 28. maí 2026.
rafræn undirritun

Pétur Örn Sverrisson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson

Magnús Fannar Sigurhansson

Fura Sóley Hjálmarsdóttir